

Desembre '92
Número 136

Bulleti

INCAR

INFORMACIÓ

DE CATALUNYA

PER A RADIOAFECIONATS

EDITAT PER LA SECCIÓ TERRITORIAL DEL VALLÈS ORIENTAL

**FEDERICO ARAGONES XIOL
EA3FP
PRESIDENT D'HONOR U.R.V.O.**

**BUTLLETÍ INFORMATIU
PER A RADIOAFECCIONATS**

**EDITAT PER LA
SECCIÓ TERRITORIAL
DE URE
DEL VALLÈS ORIENTAL**

APARTAT DE CORREUS 262
08400 GRANOLLERS
(BARCELONA)

AL SERVEI INFORMATIU DE:
TOTS ELS
RADIOAFECCIONATS

EDICIÓ GRATUÏTA

D.L. B/13955-80
Impressió i fotocomposició:
TOT-Ràpid (Granollers)

Portada:

FEDERICO ARAGONES XIOL, EA3FP

Los artículos técnicos y teóricos publicados en esta revista son propiedad del autor. La revista no se responsabiliza de la opinión ni del contenido de los artículos que en ella se publiquen.

EDITORIAL

A todos los radioaficionados del Vallés Oriental:

Como todos sabréis, en la última Asamblea General de URE, fui nombrado presidente de honor de la asociación.

Como podeis imaginar, una vez superada la emoción y la sorpresa, me siento profundamente orgulloso de la distinción de que he sido objeto.

Pienso que ninguna ocasión mejor que esta para agradecer a todos la ayuda y colaboración que siempre he encontrado en vosotros.

Este es sin duda el reconocimiento a una labor de muchos años, pero no de una sola persona, si no de un gran equipo, del mejor equipo humano de la radioafición española.

Enhorabuena a todos, y gracias una vez más por vuestra ayuda, cariño e incondicional apoyo.

Siempre QRV

Federico Aragonés
EA3FP

Estas líneas fueron dictadas por Federico, EA3FP, a su hijo Toni, EA3AAY, pocos días antes de su muerte

Este número de INCAR, lo dedicamos por entero al hombre que hizo que perdurara, primero una "FULLETA" y luego este "BUTLLETÍ", FEDERICO ARAGONÉS XIOL, EA3FP. Con el sólo pretendemos expresar lo que sentimos, lo que recordamos, pensamos o se nos ocurre en el momento de quedarnos sin él.

No quisieramos que nadie se molestara al no haberse enterado a tiempo de este INCAR y no tener la oportunidad de hacernos llegar su expresión, pero es que la recopilación de los artículos la hemos hecho en un tiempo record de una semana para que pudiera salir a la luz lo antes posible. Damos las gracias igualmente a los escritos que han llegado a tiempo para su publicación como los que no.

Los más allegados a él, ya nos dábamos cuenta desde hacía unos días del tragico desenlace. al estar siguiendo día a día su estado de salud, aún así, su muerte nos ha sido un duro golpe.

Federico, no ha sido un delegado y Presidente de esta ST. de URE, sinó que ha sido el primero, porqué él la creó, y el único. Jamás se "arrugó" cuando había problemas, simpre los solucionó. Siempre nos aconsejó, nos ayudó, nos enseñó y nos sirvió, si, digo sirvió porqué todo lo que se tenía que presentar en telecomunicaciones, URE, etc... siempre lo hizo por nosotros.

Todo el peso de esta ST. durante el tiempo que estuve con él como secretario (desde 1979) lo llevó Federico, unas veces eramos más los que lo ayudabamos y en otras ocasiones casi se quedaba solo, pero siempre tomaba las decisiones precisas para la ocasión, con serenidad e inteligencia, llevando siempre correctamente todos los requisitos y legalidades que la ocasión requería. El archivo de esta ST. es impecable y completo.

En un agradecimiento postumo, propusimos en la última asamblea de esta ST celebrada el día 17 de Diciembre de 1992 nombrarlo Presidente de HONOR de esta Sección Territorial de U.R.E. del Vallès Oriental "U.R.V.O.", la propuesta fué aceptada por unanimidad y con aclamación por todos los asistentes.

El listón lo ha dejado muy alto, difícil de superar, pero entre todos conseguiremos mantenerlo así... en su honor.

Jordi EA3CCN

FEDERICO ARAGONES, EA3FP CRITERIO Y "SENY"

Antes de ser radioaficionado lo conocí, sin conocerlo: estaba realizando un reportaje de un encuentro de radioaficionados y, los de mi pueblo, todos amigos de siempre como ocurre en las ciudades pequeñas, me enseñaban un chisme que "era una pletina de dos metros que el delegado de Granollers les había traído". Más tarde y en mis primeras asistencias a asambleas y jornadas técnicas de la URE, me acordé que "aquel catalán, socio fundador de la URE" era el mismo que había conocido en Ourense, sin conocerlo. Y vine siguiendo su actuación en los eventos nacionales en los que coincidíamos, que fueron prácticamente todos.

Existía una gran tensión entre la inercia centralista y el movimiento centrífugo; era lo de siempre: nos veíamos todos -sin pretenderlo- implicados en la rivalidad "Real Madrid-FC Barcelona". En las asambleas dominaba la presencia física de los del área de Madrid, pero se imponían las delegaciones de representación -votos delegados- aportadas, fundamentalmente, por los del área de Barcelona mejor organizados. Los demás, como en el tenis, mirando para un lado y para el otro según los "golpes" del juego. Así eran las asambleas de la URE hace no más de diez años.

Federico no aportaba sino alguno de esos votos delegados, que, dentro del grupo catalán, los traían sus delegados regionales: EA3AUU, EA3NE, EA3AUL... pero aportaba lo importante: el criterio, la serenidad, el equilibrio y, por encima de todo, el "seny". Sin hombres de la calidad de Federico Aragónés Xiol, EA3FP, Socio Fundador de la URE, decano de los dirigentes, Botón de Oro, y, recientemente elegido Presidente de Honor, la URE hubiese desaparecido tras cualquiera de los innecesarios, inútiles, injustificados, estériles y, afortunadamente erradicados, antagonismos asamblearios.

Esto sí que debería haber sido recogido expresamente en todas las actas de todas las asambleas celebradas.

Paralelamente a su saber estar, esa esposa, Amalia, la más encantadora de todas, que, ahora, ya viuda, seguirá recordándonos con su arrolladora simpatía a aquel Federico, lleno de paciencia, con su puro a medio quemar, feliz, riendo esa gracia natural que Dios le diese a su esposa.

Gonzalo, EA31RF

Al meu amic Frederic.

Quan veus plorar de la manera que ploraven aquells nets el dia del enterrament del seu avi, hom té la certesa de que l'home que ha mort un ésser extraordinari.

Ell, l'avi, preclar polític i excel.lent company, em va advertir que la política de la ràdio a vegades és feixuga, i que cal anar lleuger d'idees i amb peus de plom per no caure en el sistema de qui enveja les teves petjades. Però és que a ell, els convencionalismes, els romanços i les trifulgues mai no li havien fet el pes.

I jo he perdut l'amic que em suggeria allò que ell mai no hauria fet.

Allà on descansis, Frederic, rep les ones dels qui també et ploren.

Artur Gabarnet, EA3CUC
Montserrat Gibert EA3DDT

A l'amic Frederic: Em costarà molt oblidar la teva cordialitat i bonhomia. Crec que temperamentalment ens unien moltes coses a més a més de la proximitat geogràfica de les nostres llarcs d'evasió.

Has estat un dels "pioners" d'una de les aficions més arrelades i sostingudes que existeixen, una afició a la que ens consta que hi accedires mercès a la teva gran humanitat. De tot cor crec que has deixat un rastre i uns records que serà difícil esborrar de la meva ment. Al cel siguis... que t'ho mereixes.

Josep Mª Boixareu Ginesta
Presidente de Boixareu Editores, S.A.

BREVES APUNTES HISTORICOS SOBRE EA3FP

No pretendo más que unirne en este número especial dedicado al que ah sido nuestro PRESIDENTE durante tantos años, con una brevísima reseña de los datos que obran en mi poder, de la dilatada historia de radioaficionado de D. Federico Aragonés Xiol, EA3FP.

En la revista de URE de Enero de 1950 se relacionan los indicativos de los Radioaficionados Españoles, de entre ellos 33 son del distrito 3 y ya aparece EA3FP. Oficialmente pues, el indicativo EA3FP y después de la remodelación de los indicativos en España de Noviembre de 1949, le pertenecía a Federico.

En el número de Enero de 1951 de la misma revista, se relacionan los Delegados Locales de URE, siendo para Granollers EA3FP, nombramiento que se produjo en Diciembre de 1950.

En Octubre de 1951, EA-4-2 y EA-4-1, por entonces Vocales de Escucha, describen en Estafeta del Escucha, simple de la Revista de URE, la labor de la Delegación de Granollers y "particularmente la de su delegado EA3FP, señor Aragonés, quien con su alto espíritu, y sin tener en cuenta el gran trabajo que sobre sus miembros habría de pesar,...." en la organización del que fue "Primer Concurso de Estaciones de Escucha, organizado por la URE, en la delegación local de Granollers", evento que transcurrió entre los días 1º de Mayo al 30 de Julio de 1951. La crónica del mismo se puede leer en la revista de Diciembre de 1951 escrita por él mismo.

En Noviembre de 1951 y en la adjudicación de premios a los participantes en el Concurso Hispano-Portugués se le concede a EA3FP la Copa URE de Subcampeón de España, la copa de Campeón del Distrito 3º, Medalla y Diploma URE de Campeón del Distrito 3º y otros obsequios.

Y así consecutivamente hasta la actualidad. Permitidme que así como hemos encontrado información de sus inicios como EA3FP, deje cosntancia de sus últimas actividades. Con la misma ilusión que la primera vez apareció en 40 metros el día del acto oficial de inauguración de las actividades con motivo de los Juegos Olímpicos de Barcelona 92, estableciendo diálogo con la estación EA0JC y transmitiendo un mensaje del Illmo. Sr. Alcalde de Granollers a Su Majestad el Rey. Durante los días en que los indicativos especiales estuvieron en el aire, realizó multitud de comunicados, demostrándonos una vez más su buen hacer y su estilo como operador de estaciones de radioaficionado.

Descansa en paz, Federico.

EA3CWK

A FREDERIC ARAGONES EA 3 FP

Vull creure que per als radioafecionats el traspàs a l'altra vida -a la promesa que ens fa creure en un més enllà- ha de ser la veritable culminació de les nostres aspiracions. Em refereixo a les d'un Radioafecionat amb majúscula, tal i com túet mereixes.

Ens passem mitja vida intentant desplaçar-nos d'un continent a l'altre, amb una voluntat gairebé d'omnipresència. En els darrers temps, no ens conformem de recórrer el planeta blau encara que sigui a rebot de la lluna, satèl.lits errants i altres d'estacionaris ens ajuden en aquesta voluntat de ser present arreu, amb el so i ara també amb la imatge.

No se ben bé perquè, però, una imatge potser infantil però feliç, m'ajuda a soportar millor la pèrdua de persones com tu, pensant que ara si, com una pols, com una llum, podràs correr i veure-ho tot sense esforç, sense fatiga, alliberat del pes del cos que ens condiciona. Ara, qui sap, potser l'estàs fent per a amb el meu pare, això seria massa, i perdonem la brometa, perquè són tantes les coses que recordo d'aquells temps... Recordo, allà al carrer del Sastre, un dipòl de HF muntat en una creu de fusta que al cap d'uns dies penjava de les puntes, segurament la fusta no era prou seca, i és que aleshores -parlo dels darrers quarantes- ni materials, ni economies, donaven per a més. EA 3 RK, -el teu primer indicatiu provisional- encara guardo la QSL del meu pare, són de les poques coses que em queden. No n'estic segur, -llavors jo era un vailet de vuit o nou anys- però crec recordar que vas ser tú qui va estimular-lo per entrar en aquesta afició. Gràcies, vas fer una bona cosa, ja ho veus la llavor va germinar i va fer més llavor. No se si els responsables de torn se'n recordaran, però jo si que me'n recordo, -aquí també la teva llavor va germinar.

En el mateix terrat on hi havia el dipòl de fusta un dia hi va aparèixer una antena més llarga del compte, aquell terrat que de segur era femella i prenyat de ràdio, va parir una altra ràdio, la criatura encara no tenia nom, després ja la van batejar, es va dir RADIO GRANOLLERS. Quin temps aquells, l'Amèlia hi feia de locutora, es radiava música, també discos sol.licitats. Més endavant l'emissora es va traslladar a l'edifici de l'Unió, allà va créixer, va ser la EFJ 13 RADIO GRANOLLERS tal hi com pels temps corresponia. En Miralles, en Cabrera, la Carme Comoany... Aquella ràdio es va morir, però la llavor del carrer del Sastre seguia treballant. La Ràdio va tornar i fins hi tot la Tele, la llavor és la mateixa. No sé si neta o besneta de la del carrer del Sastre, però procuraré que no se'n assequi la grana. Tu amb el meu pare i en Josep Maria -3 SR- i tants d'altres se que ho vetllareu.

No cal dir-ho, i per acabar, l'afició, tant la de tornavis i soldador com les altres a l'entorn de les ones hertzianes, et trobarem a faltar entre nosaltres.

Ah!, no li diguis al meu pare coses lletges de mi, potser ha estat distret i no les sap.

Adéu, fins...

Manuel Navarrete junior, EA 3 XS

Amic Federic, gracies per la teva tasca feta en el món de la radio a nivell personal a cada radioafecionat i a la delegació aconseguim que sigui un vell grup d'amics.

EA3CWU, Miquel

COMO VEIA YO A EA3FP

La verdad es que conocer a Federico, a nivel radio era tarea fácil; simplemente, las cosas bien hechas y ya está. Correcto en todo, duro si convenia, y amable ante todo.

Yo particularmente hubo ultimamente dos situaciones tuyas, en las que me convenció de que no todo el mundo sirve para ser un señor:

Recuerdo que un día nos dirigiamos a una cena organizada por la revista CQ, i en nuestra poca costumbre a circular por Barcelona, estabamos todos, no por aquí, no por allí, él no decía nada, pero en el momento que vió que no nos saliamos, dió las órdenes oportunas: dos a la derecha una a la izquierda, y oigan, nos topamos con la puerta de frente, él lo sabía, pero nos había dejado hacer. Otro día me sorprendió fué cuando transmitimos el mensaje a EA0JC en la apertura de los Juegos Olímpicos, fué claro, conciso y a la primera. Yo pensé, otro quizá lo habría hecho igual, pero sólo quizá él era seguro que lo haría así.

Ahora se ha ido, pero el recuerdo de un gran hombre permanecerá siempre entre nosotros.

EA3EBN, Jordi

A FEDERICO ARAGONÉS

Amic Federic, voldria fer una comparança del teu tarannà a lo llarg de la teva vida, amb el món de la radio, tant sols amb quatre paraules. Jo et compararia amb una "lampara de pas final", aquesta i no pas el transistor, obeeix més a la nostre època i al igual que ella, tu també tenies:

bona resposta

flexibilitat a diferents tensions

adaptació a qualsevol carga

treball dur

moltes hores de funcionament

Si be també, algunes vegades amb condicions adverses, es posa al roig vermell. Llàstima Federic, que se t'hagi esgotat el "filament" tan aviat.

73's cordials de l'Emili, EA3BJV

EN MEMORIA D'EN FREDERIC

Dedico aquestes quatre línies al meu amic Frederic EA3-FP a la seva memòria recordant-lo com a company i radioafecionat que mai oblidarem.

Pere Mir, EA3-CBE

DEDICAT A FREDERIC

Qualsevol pèrdua que tinguem ens és difícil o impossible d'acceptar i per recuperar-la fem allò que ens calgui.

Quan es tracta d'alguna cosa material a vegades és possible recuperar-la, però quan es tracta d'un ésser estimat, cal resignació i acceptació perquè la vida així ens ho ensenya.

L'amic i col.lega de la ràdio Frederic EA3-FP l'hem perdut desgraciadament, per sempre, deixant-nos un buit dins de tots els que el coneixiem i el tractavem.

Gràcies per la teva dedicació i col.laboració davant de la secció territorial que també duies.

Ferran Córdoba, EA3-FIQ

Has marxat segurament a un vida millor;

Sr. Frederic és de la forma en que et vaig conèixer, quan vaig començar amb l'electrònica, anant a la teva casa del carrer Sastre, 6 1er. 3a., on hem vas ensenyar tantes coses que no cabien en el meu cap, després amb l'emissora que muntares per Granollers, on com locutora la Sra. Amèlia, la teva muller, inicià el que seria la ràdio comercial.

Mestre Frederic, també vaig tenir l'honor d'assistir a les teves classes en l'Escola Municipal del Treball, amb el que fóres el meu primer professor en el camí de l'electrònica.

Com amic, EA3FP, vaig estar molts anys al teu costat, a més de la radioafició, vaig aprendre la teva humilitat i la constància en els afers diaris.

Tantes vegades que la teva veu ha arribat a tot el món, mitjançant les capes superiors de reflexió, el meu millor desig és que ara estiguis molt més amunt, i des d'allí ens puguis seguir adreçant com ho sabies fer aquí abaix.

Salutacions Frederic EA3FP

del teu amic **Joan, EA3UC**

Estic davant del transceptor de decamètriques i encara escolto la veu del Frederic il·lusionat amb el nou juguet que acabava d'estrenar, un transceptor amb tots els ets i uts. I dic que encara l'escolto perquè a més d'un amic ha estat un mestre de la radioafecció i un abnegat directiu de la Secció Territorial del Vallès Oriental. Mereixedor indiscutible del títol de President d'Honor de la U.R.E.

Doncs digueu-me, qui ha estat capaç de mantenir durant més d'un deseni la publicació d'un butlletí cada mes?

Qui ha estat capaç de dirigir i mantenir el prestigi d'una secció de la URE?

Qui fent amics arreu on anava tenia l'habilitat de criticar amb fermesa els desencerts i errades dels diferents directius de la nostre societat?

Qui em va enverinar a mi i a altres a treballar per la ràdioafecció?

Qui era aquell home que anava a totes les trobades i reunions que es feien sobre temes de la ràdioafecció?

Per tot això i molt més, l'amic Frederic, EA3FP, President Honorari de la URE restarà immortal en el record de tota la ràdioafecció espanyola, la del Vallès, i de tots els que vàrem tenir la sort de bromejar i discutir amb Ell sobre els fets i els personatges del nostre entorn.

Jaume, EA3NE

INCAR

ESPURNES...

A L'AMIC FREDERIC EA3-FP

Fa anys!... Molts anys! Fa tant, que en costa obrir la porta de la memòria, talment com si les frontisses que la suporten s'haguessin rovellat, i em resulta molt difícil recordar situacions, fets, noms concrets, que s'han quedat adormits en algun raconet de les golfes del subconscient. Però, en el moment del teu traspàs, quan les vàlvules del push-pull, aquelles que durant anys han controlat la sístole i la diàstole del teu cor per a poder transmetre l'afecte del seu batec als qui tenies al costat s'han esgotat, s'ha fet com una espècie de buit de present, emergint records que de forma desordenada volen fer-se present com si fossin espurnes o guspises que, nervioses, van d'un costat a l'altre...

Recordes? Ens va presentar en Pepe i l'Afriquita. Dos bons amics comuns que coneixien el meu interès en aprendre ràdio i ells t'ho varen dir...

- Joan, vas dir-me, si vols aprendre ràdio ja pots venir a casa a soldar i dessoldar, que fent i desfent aprèn l'aprenent... I jo cap al carrer Sastre...

- Mira, vas dir-me un dia, d'ara en endavant ja no haurem de canviar l'agulla de la càpsula de la gramola. S'ha inventat l'agulla de diamant, ¿ho veus?

Jo ho veia i no m'ho creia...

Mentrestant algú anava cridant CQ... CQ... CQ... en el Hallicrafters...

- Té Joan, emporta't aquesta ràdio a casa i tu mateix, fes proves i remena.

Es tractava d'un receptor a reacció, amb dues vàlvules termoiòniques, -aquí la memòria em fa una mala jugada i no puc recordar quines eren -alimentat amb piles (unes piles enormes, per cert).

En aquells moments jo estava estudiant les característiques dels corrents continus i alterns i la rectificació i filtratge d'aquests. Recordo que vaig pensar... si hi aplico un corrent continu procedent d'un d'altern degudament rectificat i filtrat i del voltatge adequat això ha de funcionar. Sí, Sí.... l'invent va fer un pet com una gla..... Aquella nit no vaig poder dormir.... ¿Com t'ho pagaria?... Jo no disposava de diners i les vàlvules eren molt cares i pobre de mi! Estava tant preocupat que no vaig tenir en compte la teva generositat. No només vas treure transcendència al fet sinó que et vas interessar en el meu experiment i em vas animar dient que ho havia fet bé... malgrat el resultat...

Moltes altres espurnes -petites vivències intrascendents- em va venint a la memòria, però som molts els amics que volem deixar testimoni del nostre record i no puc abusar d'aquesta freqüència, no fos que es produís algun "pile-up".

Adéu, doncs Frederic. Per a tu i per a la meva família, especialment per a l'Amèlia, el testimoni del meu sincer afecte.

Joan Llach, EA3EKB

L'amic Frederic és fora, però podem comunicar amb ell cada vegada que volguem, ja que el seu transmissor, tota una vida en el món de la ràdio, és un equip de molta potència. El nostre receptor per aquest comunicat ha de ser senzillament la memòria. A més, els radioaficionats podem estar segurs de que, quan l'hora del QRT ens arribi a cada un de nosaltres, gràcies al 3FP, en el QTH definitiu ens trobarem amb l'Associació de Radioaficionats Celestial ja perfectament organitzada i en marxa.

Arian Botey, antic EA3UJ

EA3FP Amic Frederic, que aquestes línies serveixin per manifestar la gran tasca, has fet pel nostre món de la ràdio afició. Ens has sabut aconsellar en infinitat de coses.

Hem perdut un gran amic, però la teva tasca no ha estat en va, i entre tots intentarem continuar-la.

El més sincer agraïment del teu amic.

EA3FB

El viure, és morir una mica cada dia. Això és llei de vida

Sebastià, EA3EMY

A la memòria de un amigo de frecuencia que se nos fué

Antonio Espósito

Algo se muere en el alma cuando un amigo se va...

EA3FP amigo Federico tu recuerdo será imperecedero

EA3EHB

Quants moments avui han retornat al meu pensament!!

La primera vegada que vaig veure una veritable estació de radio-afecionat, va ésser la seva. Quin goig per un principiant!.

Anar a recollir les meves QSL's al meu establiment, era una il.lusió.

Ecoltar les seves mil-i-una anècdotes viscudes a les ones.

Les xerrades a les reunions... l'INCAR...

Tots els de la nostra afició, sempre li agraïrem la seva feina desinteressada, que li emprava molt del seu temps tant valuós.

El seu caràcter sempre obert a tothom. I tantes, tantíssimes altres coses impossibles d'enumerar.

Li ben asseguro que no el podrem mai oblidar, ara qu'ens deixa en aquest definitiu DX de la vida.

Però estic convençut que, d'una manera o d'altra vostè, com a excel.lent ràdio-afecionat, estarà sempre en contacte amb nosaltres, ajudant-nos a continuar l'obra tan sòlida i entusiasta que va endegar en bé de l'afició a la nostra comarca.

Granollers tindrà sempre un deute amb vostè.

Esteve EA3-DBW

De muchos años era mi amistad con Federico, siempre dispuesto a hacerte cualquier favor, su bien hacer por la Radioafición será siempre el espejo en el que desearía poderme mirar.

Nunca lo olvidaré

Lamentando tan sensible pérdida

J. Nebot, EA3MD

L'AMIC FEDERICO I LA CW

Dir, ara que ens ha deixat, que era una gran persona i un gran amic, no cal dir-ho, tots o sabíem.

Jo potser soc el que fa més anys que el coneixia, ja que erem amics abans que fos Radioafecionat, i no cal dir més després d'entrar els dos en aquest món màgic de la RADIOAFICCIÓ.

Tinc moltes anècdotes i vivències amb ell, i una molt interessant és els principis de la seva afició a la RADIOAFICCIÓ.

Era per allà l'any 1947 ó 1948 quant amb materials rudimentaris d'aquella època, i gràcies al llibre RADIO AMATEURS HANBOOK, el meu germà i jo, vàrem montar dues emisoretes, comunicant-nos des del Carrer Indústria, al Carrer Verge de Montserrat, a casa d'un amic. En Federico s'en va enterar, i també s'en va montar una, fent després petits minicomunicats locals. Li va agradar i va voler entrar al món de lo que era la URE aquell temps, molt minsa però activa a Catalunya. El problema és que llavors també per obtenir el títol de Radioafecionat, es tenien que passar unes proves de cw, i la telegrafia a ell deia que li anava molt gran... Que vàrem fer, doncs aprofitant les petites emissores, jo li donava classes de cw cada dia al vespre via RADIO, així no tenia que venir a casa, i ademés feiem RADIO.

Jo dominava la cw, ja que havia estat més de dos anys a l'exercit de telegrafista en actiu sempre. De petit ha hi tenia mania, i als 12 anys, amb el meu germà (parlo del 1935-36), feiem pràctiques, i com que no teníem osciladors, dos pots de llauna de diferent to. Un els punts, i l'altre les ratlles. Però seguim amb en Federico, que es el que ens interessa. La cosa anava bé, cada dia al vespre, a Granollers, des del C/ Indústria al C/ Sastre, es creuaven senyals de morse i fonía, fins que un dia a la tarda va venir corrents amb bicicleta, tot esverat, en Rovira, molt jovenet, que ja treballava a la tenda de Radios d'en Federico (no teníem telèfon), que amaguéssim ràpidament tots els aparells, que la Guàrdia Civil s'havia enterat, i que ens vindrien a fer un registre. Espies a Granollers?... Eren temps de postguerra, molt delicats. Varem desmontar ell i nosaltres els aparells, i els vàrem amagar, almenys nosaltres, en cases de veïns, i es vàren acabar les classes de cw via éter amb en Federico.

En Federico però, va passar l'exàmen el seu dia, i sempre més va ser el nostre capdavanter de URE a Granollers i Comarca del Vallès Oriental.

La seva vida ha sigut d'una gran fidelitat a la RADIO i als seus col·legues. La prova és les moltes vegades que ha sigut guardonat, i va ser una acció molt acertada fer-lo amb total majoria, PRESIDENT D'HONOR DE LA URE, a nivell nacional, i ho corrobora la presència del President Sr. Belay el dia del seu sepeli

És una gran pèrdua per la RADIOAFICCIÓ.

Federico, algún vespre t'enviaré senyals de cw cap al cel, però tranquil, poc a poc com tu t'agradava, i segur que t'arribaran tal com t'arribaven al C/ Sastre des del C/ Indústria, aquells anys tristos i esperançadors dels anomenats anys 40.

Antoni Homs i Obradors

**EA3-HO
INCAR**

Mi más sentido pésame por la pérdida de este gran hombre que me inició en la radio afición en el verano del 54 (cuando yo tenía 11 años).

Me enseñó y ayudó a construirme los primeros receptores de radio y posteriormente los primeros "Osciladores" para el inicio de la transmisión en Ondas Cortas.

Su dedicación, paciencia y dotes educativas, influyeron tanto en mí, que puedo asegurar que el amigo Federico me encauzó a descubrir la dirección de mi vida profesional futura.

Creo que nuestro deber es tratar de continuar su labor de ayuda a todos, especialmente a los principiantes de la radio.

Amigo Federico: Siempre estarás en mi corazón y mente, al igual que aquel "SONIDO IMPACTANTE" del transformador de modulación de tu potente estación de AM de los años 50, cuando vibrava diciendo: "ESTA ES LA ESTACION ECO ALFA TRES FILAMENTO PLACA".

Mauricio EA3TZ

Hoy las hondas hercianas están de luto. Hemos perdido al decano de los radioaficionados.

FEDERICO, por una vez, déjame que te tutee. Gracias por lo que aprendí de tí. Gracias por la facilidad de como resolvías las cosas difíciles. Gracias porque siempre sembraste sonrisas y con tu espontánea sinceridad nos marcaste el camino para llegar a esa radio que siempre llevaste dentro.

Mientras escribo esto, la noche ya ha ganado la partida, el silencio y la paz se han impuesto, y en medio de ese silencio, me parece oír algún lamento de los que han perdido a sus seres queridos.

Una abrazo FEDERICO

EA3EHE, FOFO

"La mort deprimeix sempre i quan es tracta de la desaparició d'una persona estimada, d'un amic admirat o d'algú que ens ha influït per bé al llarg de molts anys, el sentiment és de profunda desolació"- Són les paraules d'en Pere Calders que venen com l'anell al dit per a expressar el meu estat d'ànim, el profund sentiment que m'ha deixat la notícia del traspàs d'en Federic Aragonés, amic molt volgut per les seves qualitats pesonals, per la seva trajectòria com a ràdioaficionat i fins i tot com a "home de URE", veritable ànima d'una associació tan necessària i a la vegada tan controvertida al llarg dels anys i dins la qual seguirem recordant al nostre admirat President Honorari (encara que ens hi arribessin a fer fora per no voler soportar abusos econòmics d'una determinada Junta directiva...) El buit que deixa en Federic costarà molt de replenar.

Les més sinceres condolences a la família tota i molt especialment a la seva benvolguda muller.

Joan Aliaga, EA3PI

A L'AMIC FEDERIC ARAGONÉS EA 3 FP (A.C.S.)

Quan en qualsevol ocasió de la vida pots comptar amb l'ajuda d'un amic, sembla que t'hi acostumes de tal manera que ja no podries prescindir d'ell. Aquest és el meu cas amb en Frederic quan tot just conèixer-lo (ara farà uns vint anys) em va aconsellar que em dedicués a la ràdioafecció. Jo no tenia coneixements tècnics de ràdio però amb aquella manera que tenia de convèncer em va dir que no hi ha millor sistema per aprendre que fent les coses i que ell ja m'orientaria, i així han anat passant els anys i jo ja sabia que una trucada o una assentada amb Frederic era la solució dels meus dubtes.

Com a fí d'aquest escrit no puc deixar de mencionar la honradesa de Frederic i l'ajuda desinteressada a tots els col.legues de la ràdio que es traduïa en la seva gran humanitat envers tothom. Frederic, reposa en pau!

Marcia Prat, EA 3 AMY

Mai no t'ho hauria dir Frederic: T'admirava. Has estat una de les comptades persones -radioafionats-, a qui he admirat i que em feien pensar: "quan sigui gran, m'agradaria ser com en..."

Més enllà de protagonitzar gestes puntuals, la feina callada i continua a la teva Secció, l'esforç per l'INCAR, l'Iberoamericà, és una mostra del que li cal a la radioafició i a la nostra URE. I en això coincidíem de plé. Necessitem molts EA3FP.....

Potser per les quasi trenta "espires" qu'ens a separeven, no gosaria dir que hem estat amics, -més enllà de la normal relació com a radioafionats i directius - si però em sento orgullós d'haver gaudit de la teva cordialitat, afecte i per sobre de tot, del teu exemple.

Ens has deixat a les acaballes d'un any difícil d'oblidar. Permete'm que sentint-me una miqueta "Cobi", ara sí, et digui:

Amics per sempre Frederic.

Manel, EA3BIG

3FP, la teva dedicació i la teva firmesa per la Ràdio ha sigut immillorable. Tinc molt que aprendre de tú.

El que t'ha conegut no t'oblidarà, gràcies FREDERIC, per la teva amistat que m'has donat, tant a mi, com a tots els Radioafionats.

EA3-AJY

RECUERDOS DE UN RADIOAFICIONADO

Si, parece que fue ayer, cuando mi amigo "fofo" (EA3EHE), me llevó a ver a Don Federico. Corría el año 1981 cuando conocí a EA3FP, claro que yo, ya lo conocía de vista y por algunas compras que mi padre tiempo atrás había hecho, ya que se había dedicado a la reparación de transistores, y ya había oído la frase de "he ido a ver al Sr. Federico y me ha dicho que me lo traerá cuando vaya a Barcelona". Así era él, siempre cumplidor porque cuando decía algo siempre cumplía, y claro la radio estaba entre una de las cosas más queridas de Federico.

Yo personalmente, creo que nos ha dejado un vacío muy difícil de llenar, él era uno de los pioneros de la radioafición, cuando te contaba las anécdotas de sus primeros tiempos, quedábamos la mayoría absortos, ya que siempre tenía aquella ilusión por la radio y como no por la URE.

Recuerdo cuando yo siendo un EC, le escuchaba haciendo sus contactos de DX, y claro con una corrección exquisita, realizaba el qso. Ahora bien lo que más admiraba, era que luego en las reuniones, yo escuchaba como comentaba con un dxman local EA3CCN, "ayer trabajé tal país y el otro día escuché tal otro, lo hiciste tú", y así con una ilusión tal que la transmitía a todo el mundo.

Yo tengo presente aún, que por las mañanas no era muy difícil oírlo en la busca del algún DX, y realmente era un orgullo tener un presidente como él.

Recuerdo que coincidí con él en el hospital, a raíz de una intervención quirúrgica, y el también estaba internado por unas pruebas que le estaban realizando, y cuando conversábamos tenía siempre aquel entusiasmo por todo lo que tuviera que ver con la RADIO.

Hasta hace bien poco, ya estando enfermo venía a las reuniones, y siempre tenía ilusión que dar por la radio.

Federico, tus QSO siempre quedarán en mi corazón.

EA3EZD, Josep

Por la década de los 50, una noche, escuchando en una radio musiquera en onda corta "España America Tres Francia Portugal" a "Papa Yanqui 2..." y luego todo un lio de nombres raros me sonaban a emisora clandestina.

Aunque pesaba el oído al altavoz, no me enteraba de nada entre los pitos y voces. Pues quedé muy intrigado. Así en noches sucesivas, fui escuchando en el mismo sitio del dial que marcaba los 40 M. y se repetía la misma emisora que la recibía como un trueno.

Preguntando por aquí y allá, me llevaron a una calle cerca de "PORXADA" y mirando los terrados, vi unos postes llenos de cables. A partir de este momento me enteré, que eran las antenas de una emisora de radioaficionado y su propietario era Federico Aragonés, fui a la tienda de radios que era de su propiedad, y muy amablemente me atendió, me explicó lo que eran los radiopitas, la URE y para más detalles me invitó si quería, me pasara por su casa después de cerrar la tienda. Dicho y hecho fui a su casa y aquí empezó mi afición por la radio.

A partir de estos encuentros me enteré que hacía de profesor en la Escuela Municipal del Trabajo, dando clases de electrónica. Se fueron estrechando las relaciones, que junto con otros colegas de la ciudad, nos ayudó para obtener el codiciado indicativo. Organizó cazas del zorro, reuniones técnicas, se cuidó de encontrar un local para las reuniones, y muchas gestiones más.

Fuimos en varios congresos, y Federico conocía a todo el mundo. Los colegas le preguntaban sobre algo y les daba siempre la respuesta justa.

Hemos perdido un amigo entrañable y maestro que fué.

"España, América, Tres Francia, Portugal" ER 3 FP aigo Federico, ha hecho el último DX hacia el sumo Hacedor. En paz descanse.

Joan, EA3UB

SE'N HA ANAT UN AMIC...

Així se'n ha anat en Frederic EA3FP, el amic, el pare de tots els Radioaficionats del Vallès Oriental, gran impulsor de la Delegació "Local a Granollers i fins al final al servei de tots nosaltres i de la Radioaficionat", encara sembla que el sento, aquest estiu a la inauguració" de les subseus olímpiques quan parlava amb el segon operador de EA0JC. Gran operador i gran persona ens ha deixat..., Descanda en pau i fins sempre!

Ferran EA3DLV

GRACIAS FREDERIC

El pasado día 11 de Diciembre, Federico Aragonés Xiol, EA3FP, nos dejó para siempre. Fué un patriarca de la radioafición, con una personalidad abierta a todo lo concerniente a los radioaficionados, en consecuencia un hombre pro "Unión" y también aliado a la revista CQ Radio Amateur (era suscriptor de la misma desde sus inicios).

Pueba de ello son también los seis años de colaboración de la revista con la Sección Territorial del Vallés Oriental -del que, como todos sabemos, era el presidente- en el Concurso Iberoamericano; él fue el principal artífice de esa alianza.

Y el mejor agradecimiento y recuerdo a sus iniciativas y dedicación a la radio será la continuidad por parte de sus compañeros de todas las actividades que inició en su extensa vida de radioaficionado.

Miquel Pluvinet , EA3DUJ
Director de CQ Radio Amateur

Desde esta "fulleta" que tú creaste y mantuviste en prensa durante tantos años, quiero darte las gracias por todos los favores recibidos en mi calidad de radioaficionado y desearte un feliz descanso eterno que tan honrosamente te mereces.

Quienes vivimos en "capitales" como Barcelona, a veces miramos con desdén lo que se hace en los "pueblos", calificándolo apriorísticamente como trabajo o actividad intrascendente y de escasa importancia. Y a veces es verdad y en otras ocasiones es un total desfoque de la realidad.

Gracias a tí, Federico, Granollers y el Vallés Oriental han brillado con potente luz propia irradiada no solo a Cataluña sino también al resto de España. INCAR se leía con interés en muchos lugares fuera de Cataluña, lo que proporcionaba a Granollers y su comarca una categoría, entre los radioaficionados, de la que carecen muchas otras agrupaciones ciudadanas de mayor demografía y significación.

Deseo que en Granollers surja un colega que reúna en su carácter la paciencia, la humildad, la perseverancia, la firmeza y el sacrificio de un trabajo sin horario, que Federico poseía en su personalidad, a fin de que esa entrañable ciudad y la comarca del Vallés Oriental continúen siendo un ejemplo donde se miren muchos colegas y agrupaciones. Mi sentido pésame a su esposa e hijos, y también, en la parte que os corresponde a todos vosotros, colegas y amigos del Vallés.

J. Oliveras, EA3KI

SHORT WAVE RADIO STATION

QRA: SASTRE, 6, 1.º - GRANOLLERS, Barcelona (SPAIN)

TO RADIO: *B A 3 - M.N.*

Date: 19-6-49 Hr 9' - GMT

EA3-RK

UR: *1000* SIGNS: QRK *8* QSA *5* Tone: *9* QRG *7* Megs. QRM *no*

XMTR: C.O. P.A. P.A. *640 656 2x807* 100 wts.

RVCr: HALLCRAFTER'S - S - 40 - A
9 TUBOS - PROF.

SALUDOS, 73's - Best D X
FEDERICO ARAGONÉS

SHORT WAVE RADIO STATION

QRA: SASTRE, 6, 1.º - GRANOLLERS, Barcelona (ESPAÑA)

TO RADIO: *E3-237* Date: *4-5-51* Hr. *15'* QTR-*EA3*

QSL n.º *779* *Cona*

UR: *73* SIGNS: QRK QSA

Tone: QRG *7* Megs. QRM

XMTR: C.O. P.A. P.A.
6J5 6L6 6L6

EA3-FP

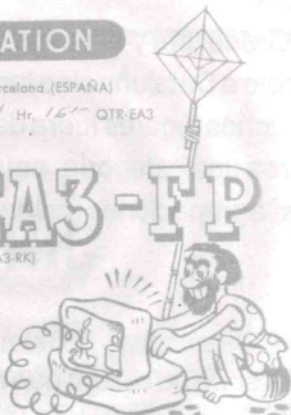
(EX EA3-RK)

RVCr: HALLCRAFTER'S - S - 40

SALUDOS, 73's - Best D X

Federico Aragonés

PSE QSL Card direct or via URE, Box 220, MADRID

QRA: Av. San Esteban, 3-1.º GRANOLLERS Barcelona (ESPAÑA)

QSL Para:

Fecha:

QTR: GMT - EA3

UR: SSB - SIGNS: QSA QRK

Tone: QRG Megs. QRM 497 MGCS

SSB 144 MGCS Varactor BAY 96

Sommerkamp FT-277-B Kenwood 700 G Tona 16 EI Converter DL9-GU

Ant 111

SALUDOS:

Federico Aragonés

PSE QSL directo, o via URE, Box 220 MADRID

EA3-FP

